

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

odium corporis viribus ad caelestem patriam arden-
 ter aspiraret, ne commissum sibi gregem sine pa-
 tris corpore relinqueret, annuente Domino, sanctum Er-
 minus cum minimis viris cunctis mirifice virtutibus ornatum
 successorem elegit, ac populo acclamante pontifi-
 ce pronunciauit. Ipse vero moribus & annis ma-
 gis digna meritorum suscepturus premia, ad cae-
 lestia regna migravit ac cunctis sane maximū
 desiderium reliquit. Corpus illius à discipulis
 religioso compositū officio, honorifice admodum
 sepultum est in montis cacumine, cuius radicibus
 extructum adiacet monasterium Virgini matri sa-
 cratum: ubi diuina bonitas reliquiarum virtutē quo-
 tidie demonstrare dignatur ad laudem & gloriam
 maiestatis suae, cuius honor, decus & potestas per-
 manet sine fine. Amen. Facta est translatio eius ad
 monachium Hannoniae oppidum anno 1405, post e-
 uationem, quae facta est anno 823.

S. Erminus
 succedit S.
 Vismaro.

Obiit viæ
 sanctus.

HOC DIE
 IENS
 EXH
 CORDIA
 ONFID
 ILI BO
 RIPETE
 LUTE
 RECIB
 NA P
 EGRO
 EL PER
 UM S
 ANE
 M LAB

ITA S. ELPHEGI CANTVARIENSIS
Archiepiscopi & martyris. ex ea qua est per Osber-
ton eiusdem Cantuariensis Ecclesie Abbatem. Mar-
tyrio coronatus est anno Domini 1012. aetatis suae 59.
Episcopatus vero 7.

Beatus Elphegus splendidissimis ortus natali-
 bus magna prudentia & summa humilitate vi-
 tam instituit. Parentes eius cum indole per-
 pectā vitæ innocentiam animique ingenuitate ad-
 mirarentur, merito eum & artium maximarum &
 precipue Christianæ religionis disciplinis imbuen-
 dum curarunt. Ipse vero haud mediocriter iam in
 philosophiæ cognitione versatus omnium studio-
 rum suorum scopū vnicum, Christum sibi præfixit.
 Quis amore incredibiliter flagrans ut totum se su-

19. Aprilis.

N

aquilli-

Monasticū
institutum
arripit S. El-
phegus.

Vivit inclu-
sus.

Multi ad eū
confluunt.

S. Andreas
apparet S.
Dunstano.

Elphegus
consecratur
Episcopus.

auissimo Christi iugo manciparet, spretis omnibus poenitentem
contemptisque honoribus, in quorum spe matrem eum ut nocturno
enutritus erat, ac materno denique dolore, quod tempore oppressi-
nicē illum diligebat, constanter superato, matrem frugere, sola
deseruit, atque in monasterium Derhirst transiit, ubi vique pro-
lum vitæ portum se recepit. Ibi verò magnos orum moribus
tu subactis prauis desiderijs, statim arctioribus bere studijs,
semitam arripuit, siagulareque cum antiquorum animas l-
certamen inire contēdit. Egressus itaque de nitatem reuo-
nasterio, ad locum Bathonia vocatum peruenit, ubi hominu-
angusto se habitaculo includens rigore incedit, horredumque
corpus ieiunijs vigilijsque affixit. Confluebant mune constit-
eum nobiles quique suarum vulnera animarum surpare. Qua-
detegentes consiliumque salutis postulantes, populum ma-
bus ille tanta prudentia modestiaque monitione pauperum in-
eis tradidit, vt non parua monachorum turbam quum Domin-
breue tempus ibidem congregata sit. omnes ad ben-
Cūm autem mansionem amplissimam fabricaret, cum v-
disciplina florentem omnibusque bonis affectibus exhaustis, qua-
cōstitisset, ipse rursus ad caelestes angustias deo compete-
culæ suæ latebras confugit: ita tamen vt gratias plices quas ip-
causas præcipuaque negocia fratres ad eum strahere, dist-
rent. Mortuo autē VVintoniensi episcopo cunctis venter asserer-
modica de pontificis electione oborta esset, clasias, vt felic-
tio fertur B. Andreas Apostolus S. Dunstano verò vilitati
quadam pro ecclesie salute, multis cum lachry Anno aute-
precibus incumbenti apparuisse; mandatis aduentu Ang-
beato Elphego manum imponeret, & ecclesiam anno ætatis si-
solatæ antistitem constitueret. Nec mora Episcopus Car-
stanus hac visione contra improborum potestatem ter Romam v-
confirmatus Elphegum, vt iussus fuerat, episcopo mo Pontifice
consecrauit debitoque cum honore ad sedem quoddam hos-
fit. Elphegus autem pontificio decoratus, beratā auaritia
nihil non modò a consuetâ vitæ austeritate

sed poenitentiae labores magis magisque auxit, ad
 eo ut nocturnis horis, caeteris mortalibus alto so-
 pore oppressis, ipse nudis pedibus, idque hyemali
 frigore, sola indutus tunica, foras exire & ad auro-
 ram usque precibus vacare consueverit. Porro ali-
 orum moribus ingenijsque ita se conformem pra-
 bere studuit, ut omnibus charus saucias peccato-
 rum animas liberè tractare posset: facileque ad sa-
 nitatem reuocare. Pauperum verò & calamitoso-
 rum hominum curam tantam habuit, ut immane
 horredumque nefas reputaret, si quod natura com-
 mune constituit, hoc velit homo ceu proprium va-
 sarpare. Quapropter frequenter pro concione ad
 populum magna contentione differebat, eum, qui
 pauperum inopiae studiosè non confuleret, nequa-
 quam Dominici corporis membrum esse. Atque ut
 omnes ad benignitatis disciplinam vehementer ex-
 citaret, cum verbo tum exemplo docuit: adeò ut
 exhaustis, quae ex iure ecclesiae pauperum ministere-
 o competebant, opibus, non dubitauerit, multi-
 plices quas ipse parauerat, ecclesiae thesauros di-
 strahere, distractosque pauperibus erogare: pru-
 denter asserens ornatisima quaeque possidere ec-
 clesias, ut felicitatis tempore honestati, necessitatis
 vero vilitati esse possint.

Industria eius in animarum regimine.

Benignitas eius eximie in pauperes

Anno autem Domini millesimo & sexto, ab
 adventu Anglorum in Britanniam 578. Elphegus
 aetatis suae quinquagesimo secundo Archi-
 episcopus Cantuariensis effectus est. Cumque i-
 ter Romam versus pro pallio, de more, à Sum-
 mo Pontifice habendo arriperet, & oppidum
 quoddam hospitandi gratia intraret, oppidani sce-
 lerata auaritia cupiditate excacati, in domum
 irrum-

Fit Archiepiscopus Cantuariensis.

N 2 irrum-

Eijcitur ab oppidanis quibusdā & multis iniurijs afficitur.

irrupunt, rebusq; eius per summam iniquitate direptis, verbis verberibusque eijciunt. Ille enim nudatus illorumque cōtumelijs plus fatuus ratur leniter quidem iniurias ferebat, sed vix ab oppido regressus horrendas sanē voces auis que ciuibus & ædificijs celerem ruinam interitu que minabantur. Neque diutiùs vltio diuini quum facinus impunitum reliquit. Nam mox rax flamma oppidum inuasit, tantoque furorē nijt, vt ciues desperata iam salute erumperent militerque à viro sancto commissi flagitij vt postularent. Ille verò, qui non tam propriam illorum vicem dolebat, mox in genua protu-

Vltio diuina in eos.

Restinguit precibus suis incēdium ciuitatis.

fusis ad Deum precibus ignis scēuitiam penitētinxit. Restitutis igitur rebus, pallioque à Patoliciter accepto domum prosperè regressus est.

Dani vastāt Angliam.

Per idem tempus Suuanus & Turkillus principes nonnullam cladem Anglorum gentibus eorum peccatis, intulerant, multo miserandam valdē captiuitatem abduxerant. erat in tanto rerum discrimine qui hosti-

Elphegus ab eis captiuos redimit.

ter grassanti occurreret. Solus Elphegus omnino periculo contempto hostes adire, verbum vix dicare, captiuos dato precio redimere, famē pressos alere nō dubitabat. Neque vllis verbis aut iniuriarum contumelijs ab infideli potestatis ab hac benignè faciendi disciplina recessit.

Ethelredus rex Angliæ.

Ea tempestate Ethelredus regni gubernabat, nebat, & quia imbellis & imbecillis moratur, tūtiùs quàm militem actione præ se ferebat. Etenim quendam regni totius præfectum statuerat, nem humili quidem genere natum, sed ingenio lentem, cui lingua ingentes diuitias ac nobilitate comparauerat. Huius fratrem inani nobilitate

Edricum regni totius præfectus.

per eos ductum autem Elphegus non ferendū est, in qua ciuitate inter caritate tener

ria valdē t...
licati in pr...
dem nobil...
Vadē frate...
forege vlti...
pronunciar...
maledicent...
us multo i...
flamma feri...
ctique secu...
cupauit. Se...
auxilia con...
post victori...
mora cōiun...
miam vastar...
ribus obside...
facies const...
mos corripi...
nterea ciue...
neglectis m...
sus cōtra d...
clangore tu...
in omnes eru...
alij flāmis ab...
Matronæ du...
sur prodere...
stracæ ad v...
a macrum v...
per eos duct...
autem Elph...
non ferendū...
est, in qua ci...
uens inter...
caritate tener

ria valde tumidum primariæ Cantuariorum nobilitati in præsentia regis gratuito maledicentem eadem nobilitas interfecerat, ædesque succenderat. Vnde frater eius incredibili furore correptus ab ipso rege ultionem expetiit, sed rex postulata reiecit: pronuncians fratrem iure peremptum debitasque maledicentiæ suæ pœnas luisse. Quo respõso acrius multò irritatus totusque in rabiem conuersus flamma ferroque regi regnoque minitatus est: iunctisque secum decem virorum millibus regiam occupauit. Sed eum hæc parùm succederet, Danorum auxilia conuocauit, datisque dextris fœdus iniit vt post victoriam æqua sorte regnum diuiderent. Nec prius cõiunctis copijs viribusque Cantuariam primum vastaturi aduolant, ciuitatēque excitatis turribus obsident, admotisque muris arrietibus, igneas facies constanter iaciunt. Et ecce vorax flamma domos corripit, omniaq; horrendo incendio deuasat. Interea ciues dum restinguendis flammis sedulam, neglectis mœnibus, operam nauare cõtendunt, hostis cõractis portis urbem ingreditur, terribiliq; clangore tubarum loca omnia complet. Tum verò in omnes crudeliter sæuitum. Alij ferro iugulati, alij flammis absumpti, plures è muro præcipites dati. Matronæ dum thesauros, quos non habebat, coguntur prodere, capillis per omnes ciuitatis plateas distractæ ad vltimum flammis iniectæ sunt. Paruuli a matrum vberibus auulsi, lanceis confossi, aut super eos ducto plastro, minutatim cõtriti. Sanctus autem Elphegus tantam suorum depopulationem non ferendam existimans, repente è latebris ecclesie, in qua cum monachorũ turba delitescerat, prolatens inter medios hostium cuneos exclamauit: parcite tenere infantia ætati, parcite imbelli turbæ.

Dani obsident Cantuariam.

Dani occupant Cantuariam & immaniter sæuiunt.

Elphegus se Danis cõtruentibus opponit.

En me, qui vestræ impietatis crimina libera-
per ore castigavi: en qui captivos & à vobis
status pavi, vestriui, redemi. In me potius cru-
tatis vestræ ferrum conuertite.

Elphagus à
Danis cru-
deliter ve-
xatur.

Hæc clamitans & intrepida voce pronun-
phagus mox ab hostibus intercepto manibus
re præpeditur, vinculisque iniectis septem
bus in arcto carcere recluditur. Interea coepit
Dei in homicidam populum adeo defœuire,
uo temporis interuallo duobus eorū millibus
diros viscera cruciatu prostratis, cætera

Vltio diui-
na in Da-
nos.

multitudo, simile exitium expectaret. Pro-
quotidie magis magisque clades, & nunc de
vicinis terribili viscerum dolore capiti-
sumptis magnam formidinem viuentibus im-
bat. Cumque nullam salutis spem principibus

Dani ab El-
phago veni-
am petunt.

quam viderent citato consilio ad episcopum
ribus inclusum currunt & de parato facinor-
tis cum lachrymis veniam petunt. Episcopus
quamuis insatiabilem eorum crudelitatem
mereri veniam sciret, Domini tamē exem-
tus hostes suos benignè amplexatus est, & re-
li beneficio de exitiali clade liberauit. Na-

Pane bene-
dicto sanat
Danos.

primùm cum ardenti pietate ad Deum precor-
nem à se benedictum illis porrexit, quo su-
morbis profligatus & optata sanitas restituta

Reddūt ma-
lā pro bonis

Sed illi salute potiti mox ad ingenium re-
virum sanctissimum pro impendio benedicti-
mè mulcârunt ac inauditis tormentorum
onibus, quibus ingentem pecuniæ vim ab-
quere nitabantur afflictum denud in carcerem
trulerunt. Cumque in his omnibus inuictam
constantiam seruaret, ac pias Deo laudes
ret; ecce noctis intempesta silêtio maligni

cie angeli apparens adest; mentiturque de supernis
se sedibus destinatum, quatenus illum ad commu-
nem gentis salutem de carceris squalore educeret.
Nec vereretur ignavi militis vocabulo notari, cum
neque Petro humilior, neque Pauli esset robustior:
quorum alterum sporta contexit, alterum verò
carcerali stridore grauatum angelus absoluit. His
ille sermonibus veluti unguentis delibutus carce-
rem egreditur; sed cum pluribus aquarum allu-
tionibus per obscuras noctis umbras transuaditis,
malignus repente disparet, continuo Christi
seruus ductoris pestiferi machinas intellexit. Tum
verò ex imo pectoris suspiria trahens cum maxi-
mo fleu medijs se paludibus iniecit: ac Saluato-
rem suum Christum Iesum in auxilium vocauit.

Nota fassa-
ciã diaboli.

Angelus ei
apparet.

Ecce autem iuuenis aureo amictus splendore pro-
pinus adfuit, qui diaboli fraudibus circumuen-
tum blando sermone consolatus est, & vires ani-
mumque dedit, ut ad amissæ coronæ locum cæli-
tus sibi deputatum rediret, securusque altera die
splendidissimam iustitiæ coronam in cælo expe-
ctaret.

Elphegus igitur hoc modo ad locum certami-
nis ab angelo reuocatus, lætus ad coronam pro-
perabat, cum ecce carceri propinquus ab obuia
carnificum turba comprehenditur, dirisque plagis
afficitur: adeò ut cerebro capitis violato semiui-
uus in ergastulo recluderetur. Transacta autem
magna noctis parte in maximis corporis dolori-
bus vidit ingentem sanctorum multitudinem im-
mensa claritate gloriosum carceris ianua intrans-
sem, mellifluisque vocibus suauissimos hymnos
deponentem: qui laxatis vinculis foeditis cor-
poris plagas absterxerunt nouumque cum integra

Rursus dirè
affligitur.

sãcti eum
inuifunt. &
sanant.

sanitate decorem addiderunt. Inter hæc Elphegus
 psallens cum psallentibus incredibili gaudio
 tabat, multoque quam ante ardentius ad com-
 nem sanctorum gloriam aspirabat. Nec est di-
 suo frustratus desiderio. Nam primo mane
 armatorum manus nouo ebria furore aduo-
 qua eductum de cacere ad iniquum iudicium
 traxit. Ibi gens nefaria cum minis ac blanditi-
 rum ab eo extorquere nititur & vir sanctus
 diuinæ sapientiæ illis proponit, hortaturque
 licita vanitate & cæca auri cupiditate, studia
 vnum & verum Deum eiusque cultum sanctum
 conuerterent, illi in rabiem cõuersi, auersis
 securibus prosiliunt humique impositis plagis
 sternunt; genibusque nixum lapidibus obru-
 Cumque moribundos ad cælum oculos
 misso sibi grege leuaret & prolapsus in terram
 rumque resurgens preces ad Deum multipliciter
 quidam scelere & audacia ante alios insignis
 etiam de sacro fonte vir sanctus suscepisse
 securim magna vi capiti eius infixit animam
 cælestia regna trãsmisit tertio decimo Kalendas
 Principes autem Danorum cõmuni consilio
 pus eius flumini immergi statuerunt quod &
 facinus & Elphegi gloriam obscurarent: se-
 naque memoria delerët. Sed Christus Dominus
 quaquam martyris sui gloriam obscuritate
 ui passus est. Nam protinus ingens populi
 do, quam vir sanctus Christo per euangelium
 erat, armata prosiliit, paratam se potius
 functo occumbere ostendens, quam pati sacrum
 pus aquarum voragini tradi absorbendum.
 sacrum pignus summa partis vtriusque
 ne seruatum, nec aquis nec terra tradebatur.

Migrat mar-
 tyr ad Do-
 minum.

in vltimum discrimen adductæ cruentum iam iam
 imminere certamen ostendebant: cùm ecce senato-
 res vtriusque, vt tantæ contentiõis litem dirimãt,
 in commune deposcunt quatenus si quid sanctus ap-
 pud Deum posset, in hoc ambiguo poteriæ suæ vir-
 tutem ostendar. Protulerunt mox Dani ramum de
 fraxino præcisum, succo corticeque omninò nuda-
 tum; aiunt, si illum sanguine Elphægi intinctû ma-
 tura lux virentè inueniret, se eam vt iustum san-
 ctumque veneraturos. Sin verò in pristina aridita-
 te signum permaneret, sui fore arbitrij, quid de ca-
 dauere facere velint.

Cumque omnibus grata & accepta conditio fu-
 isse, Dani aridû mox lignum telluri fixerunt, quod
 sub vnius noctis tempore frondere ac summo ma-
 gis florere visum est. Tum verò, abiecta perfidia, Da-
 ni terram in amplexibus defuncti ruere crebra o-
 multiplicata figere, ceruices supponere, lachrymas & ei-
 usmodi signa emittere cœperunt. Sublatum ergò humeris
 defuncti corpus ad arborem eius triumpho in-
 nimam signum desertur comitantibus innumeris signorum
 prodigijs, porenti virtute Dei cælitus ostensis. Mox
 talus languidis innouatur, cœci illuminantur,
 quod & surdi audiunt, muti loquuntur, claudis gressus re-
 stituntur. Ibi etiam orationis domo super illum fa-
 bricata, plerique Danorum magnates, in eadem re-
 ueritate generati, ad fidem Christi conuertuntur. Cùm au-
 tem fama rerum adeò mirabilium ad Londonienses
 perlatâ esset, illi ingenti pecuniarum vi corpus re-
 motius in Londonias transtulerunt. In eius autem
 mortis auctores ira Dei intantum desauijt, vt prin-
 cipales quidam in scelore suo persistentes incredibili
 que commore correpti huc illuc vagarentur, communem
 hominum conspectum formidarent. Cùmque

*Nota insi-
 gne profe-
 cto miracu-
 lum.*

*Multa sunt
 miracula.*

*Vitio diui-
 na in eius
 interfecto-
 res.*

terra sceleratos ferre recusaret, diuinā vindictā
 in pelago se posse euadere existimarunt. Sed
 vt in altum perducti fuere, aduersis ventorum
 bus cum nauibus numero centum & sexaginta
 profundum demersi sunt: porrò rates aliæ sex
 ta quinq; ad ignotas appulsæ regiones, quasi
 fidiarum gratia venissent, ab incolis miserabiliter
 interfecti sunt. Iam verò alius qui in Angliā
 manserat eum frustra diu multumque cum
 conscientia luctatus fuisset victus tandem
 manu vitæ stamina abruptit: alius gutturi
 lum infixit: presbyter, qui odio viri sanctissimi
 cæcatus crucem martyris pertinaciter ab
 alterius gladio occubuit. alius eiusdem ordi
 nis per contemptum sacri Antistitis sandalia por
 tans à dæmone miserabiliter correptus dignas
 poenās coram omni populo poenas luit.

Canutus Da
 norum Rex.

Turkilli ce
 des.

Vnus Turkillus malorum omnium princeps
 pererat, qui tamē quò tardius hoc sanè graui
 pliculum tulit. Nam Danorū princeps Canutus
 capitali cum eo odio dissidebat, instructa in
 am classe delatus nefandi populi residuum de
 ipsumque Turkillum cum sex tantum nauibus
 Daniam effusa fuga compulit. Vbi per cuncta
 onis loca miserè agitato, ad extremum ab
 vulgo occisus, feris & auibus protectus est.
 hæc Canutus ab Anglorum exercitu ingentem
 gem passus, & ad deditioem propter rerum
 cultatem ferè cōpulsus, accersitis ad se qui
 confugerant Anglis prudentiæ pietatisque op
 ne præstantibus tantarum cladum causam
 scere studuit. Qui omnes vno ore respon
 hoc Elphegi martyris vaticinium esse qui
 bus eius circumuentus prædixerat Danos in

crudeliori
 dos esse. Q
 tis precibu
 se sacras il
 reportanda
 miner Canu
 tyris honori
 quo promit
 lorum tum
 recta legati
 cavit, qui c
 incorruptu
 moque cum

MARTYR
 ab impijs
 culis clar
 anno Ch

Vern
 Bacc
 rufi
 nobili. Fui
 simplicitati
 tate, qui op
 litate victu
 nigne admo
 beat matre
 dis fauente
 omni huma
 ter importu
 ferre possit
 fugam iniu
 que fame &

crudeliori interneione quàm Sodoma excinden-
dos esse. Quare si vellet pace frui, martyrè sibi vo-
tis precibusque placatum redderet, promitteretq;
se sacras illius reliquias ad sedem eius honorifice
reportandas curaturum. Nec mora. Promittit fir-
miter Canutus se nihil, quæ ad Dei gloriã per mar-
tyris honorem celebrãdam facerent, neglecturum.
quo promisso, non multò post optata ab omni bel-
lorum tumultu requies data est. Tum princeps di-
recta legatione Egeluothum Archiepiscopum euo-
cauit, qui corpus martyris decem annis sepulchrum,
in corruptum inuiolatumque planè reperit, sum-
moque cum honore Cantuariam deduxit.

Votum Ca-
nuti regis
Danorum.

Martyris
corpus post
decem annos
in corruptum.

MARTYRIUM S. PVERI VVERNHERI,
*ab impijs iudeis crudelissimè necati & multis mira-
culis clari. vt habetur apud R.P. Surium Passus est
anno Christi 1287. tertio decimo Kalendas Maij.*

Vvernherus puer pago VVammenrato, qui à
Baccaraco vnius diei itinere abest, ortus est
rustica quidem stirpe sed cultu Christi sanè
nobilis. Fuit autem cum Christianæ religionis tum
simplicitatis amantissimus virginea ornatus puri-
tate, qui opere rustico pro virium suarum imbecil-
litate victum sibi tenuem comparabat, ex quo be-
nigne admodum egenis aliquid impartiebatur. Ha-
bebat matrem pietati deditam, sibi que in bonis stu-
dijs fauentem, sed vitricum morosum, adeoque ab
omni humanitate alienum vt neque ipse neque ma-
ter importuni hominis calumnias persecutionesq;
ferre posset. Cuius infestum sibi animum deuittans,
fugam iniit: hucq; illuc errabundus incessit. Cum-
que fame & siti valde afflictus inops cõsiliij nullum
omni-

19. Aprilis.

Patria
Vvernheri.

vitricum
habet infes-
tum sibi.

Fontem pre-
cibus impe-
rat.

omnino suæ miseræ perfugium inueniret, forte
pastores incidit, qui humanitate ducti panem ei
derunt: quibus ille rursus siti non mediocriter
tormentibus, defixo in humum baculo, precibus
fertur largissimum in Christi nomine fontem
cuisse. Veniens indè Treuericam Vesaliam, a
diosis Iudæis illic commorantibus callide
laborem euocatus est. Ille verò promptum se
rili simplicitate exhibens iustus est ab illis
in profundum quendam terræ locum deportatus.
ueniente interim Paschali solennitate sepius
spita sua admonitus est vt ab impijs Iudæis
caueret: aliàs dubio procul ab illis laniandus
randusque. Sed puer qui ex suo ingenio alio-
res vitamque iudicabat, neglecto hospitiæ ad-
tione, vni Deo se totum committebat: ac
sepius importuniusque monenti respondebat
me totum meaque omnia Deo committo
est de nobis.

Interea solenni Dominicæ coenæ adueniente
puer Christo deuotus peccata sua oris confes-
sione coram Christi sacerdote expiauit; sacrosanctum
corporis ac sanguinis Christi mysterijs se
lætusque ab omni insidiarum suspitione alien-
opus à Iudæis inuitatus & plectus venit.
dæi qui ficcis faucibus Christianum sanguinem
die vel maxime sitiebunt, altero, qui acerbi-
passionis Christi memoria sacer est, conceptus
nimi furorem summa crudelitate in innocen-
erum effuderunt. Primum enim apprehensum
clamandi facultate priuarunt, impresso in
globo plumbeo. Indè suspensum ad colum-
gneam erectis sursum pedibus miseris modis
xarunt, torseruntque, eo consilio, vt sumptum

Iudæi eum
immanissi-
mè cruciâr.

ero Christi corpus reuocarent educerentque. Sed cum frustra id conati essent, ira odioque grauiori pronocari totos se ad membrum mystici corporis Christi atrocissimè excarnificandum contulerunt. Itaque multa eaque profunda eius corpori cum flagellis impressere vulnera: atque etiam cultro quodam, qui hodieque apud eius reliquias asseruatur, totius corporis venas barbara immanitate incidunt, forficibusque ex omnibus corporis partibus sanguinem expresserunt corpusque totum vulneribus concisum triduo suspensum reliquerunt.

Habebant autem Iudæi illi famulam Christianę religionis sacris initiatā, quę clām visa nefaria eorum in puerum crudelitate, maximo animi dolore impulsā iudicem Vefaliensem acciuit, eumque in locum illum, vbi pius puer tam immaniter tractabatur, introduxit. Ad cuius inopinatum aduentum obstupescētes Iudęi statim muneribus benè magnis illum aggressi sunt, feceruntque vt officij sui oblitus ab aequitate & iusticia per summū scelus se abici pateretur. Puer autem viso iudice, exultabundus, vt poruit, sui liberationem postulabat: sed inuitus iudex victus amore pecunię, pueri preces nequeit. Tum puer: Si tu mihi, inquit, opitulari non venis, opem mihi ferat benignus Deus & sanctissima mater eius. Iudice igitur donis muneribusque corrupto abeunte, puer à Iudæis interfectus est: atque conceptus in nefarium silentio tegeatur, nocte intempestiva corpus clām per muros tractum ad naues Mōhentium turas detulerunt. Sed omnipotens Deus in illis eorum conatibus, nauem tota nocte errabundam nē vno quidem milliari ab vrbe recedere permittere noluit. Orto indē sole timore & tremore correpti innoxia inter se cōsilia captant, quomodo martyris corpus

Iudex pecunia corruptus opem negat pro puero.

Diuinitus retardantur conatus Iudæorum.

corpus abscoederent. Neque enim ratio in aqua
lud demergendi occurrebat. Tandem conspicitur

Baccaracum
propè VVe-
saliam.

propè Baccaracum cryptam spinis & vepribus
sitam, vbi nunc cõditum cernitur VVilhelmianum
coenobiũ VVindofdesbachium. eò igitur cum
pore properantes in eam cryptam illud protulit
ac summa cum celeritate se indè proripuerunt
Sed Christus nequaquam id diu latere passus
sua illic miracula declarauit. Vigiles enim ca-

Miraculis
corpus pue-
ri ostenditur.

re splendentẽ viderunt, quæ res cum animos
um in magnã meritò admirationem raperet
osè causam indagati sunt, statimq; repertum
pus etiamnũ suo sanguine tinctum, adductum
Baccaracum ad locum iudicij vt solent celo
pora. Comperta autè rei gestæ veritate, cum
bus admirationi esset odor suauissimus è ma-

**Odor suauis-
simus è mar-
tyris corpo-
re.**

corpore manans, tum etiam claritas nocturnum
tempore, summa deuotione illatum est corp
lum in sancti Cuniberti sacellum in colle
parochiam situm. Ibi victa aurea, in virginis
stimonium, capiti imposta, serico exornata
teo & violis honorifice admodum cum labo-
instrumento inclusum est in cedrino sarco-
fortissimis feris munito.

Mox autem vtriusque sexus hominũ ma-
currit multitudo, visura tam stupendum
miraculum. Tum verò omnipotens Deus illu-

**Praclara ad
eius monu-
mentum ce-
duntur mi-
racula.**

ctum puerum magnis & stupendis illustra-
raculis: cæcis visus, surdis auditus, claudis
mutis loquela, aridis, paralyticis, luscis & q
libet malè affectis sanitas & mortuis vita re-
est. Imò verò vsque in præsens multifaria pe-
tyrem suum Christus miracula operatur.

VITA
ex ea quæ
betur.

TEmp
ni ci
oc

re perfecti
ctianis S. C.

temporis a
torio Bitur

inum, qui
fugebatur
in societate

plus carteris
cum cernere
itate se m

vilissima qu
itatis viam
perduceret.

contemptu g
porcorum b
& vasorum

egeret. Ibi
pollere, vt a
terentur, cib

Parietiam m
cedebant.

Die quòd
tamque com
fugit, secu

petans. Qu
credibili pra
ent, canibu
dure permifi